

Opgør i FN, det Globale Syds udfordring af den unipolære orden

Webcast med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Torsdag den 26. september 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er torsdag den 26. september 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

Helga, en stor del af verdens opmærksomhed har de seneste dage været rettet mod FN's generalforsamling i New York City. Spørgsmålet om krig og fred er et centralt emne, som tages op, da NATO's krig mod Rusland truer med at udvikle sig til tredje verdenskrig, og da Netanyahu og Israel udvider deres krig til det sydlige Libanon med brutale følger. Zelenskyj holdt en sindsoprivende tale til FN's Generalforsamling i går, hvor han krævede mere krigshjælp og frihed til at angribe Rusland. Biden er under ubarmhjertigt pres fra London for at give Ukraine grønt lys til at sende missiler dybt ind på russisk territorium, og i går udsendte præsident Putin en revideret doktrin omkring atomprogrammet. Hvilke ændringer foretog han, og hvad er konsekvenserne af disse ændringer?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at verden er ved at få øjnene op for, hvor vi står. De facto har Putin virkelig gjort den røde linje så klar, at alle kan se, at hvis der kommer et angreb fra et land, som kun har konventionelle våben, men som støttes af et land, med atomvåben, og hvis der kommer et massivt luftangreb, så har Rusland ifølge sin nye doktrin fri ret til at besvare det med atomvåben. Det refererer meget tydeligt til Ukraine, da forskellige russiske talsmænd fra Lavrov til Peskov og jeg tror, at Putin selv har gjort det meget klart, at alle disse ukrainske angreb ikke ville være mulige uden USA's eller NATO's vejledning, satellitstøtte, datastøtte, og så er NATO de facto allerede på randen af at være i krig med Rusland, og at hvis dette yderligere skridt tages, at Biden kapitulerer over for kravet om, at USA giver Ukraine grønt lys til at bruge langdistancemissiler til at ramme dybt ind i Rusland, så er den betingelse opfyldt. Så vi er på kanten, og jeg kan kun sige, at disse vestlige kommentatorer, som i Tyskland, der dybest set stadig siger, at Putin »bluffer«, disse mennesker er så fuldstændig ude af deres forstand, at man kun kan sige, at vi virkelig er i fare for at blive regeret af galninge, og medierne, som er fuldstændig i sådanne galninges tjeneste.

Så det eneste svar på nuværende tidspunkt er en bred offentlig diskussion. De demonstrationer, der er planlagt for den næste periode, både i USA og især i Tyskland, skal være en klar demonstration af, at masser af mennesker, i bedste fald hundredtusinder eller millioner af mennesker, mener, at de er absolut imod dette. Og der må endelig komme den længe tiltrængte diskussion om, hvor vi står, og hvorfor denne nuværende politik med at forsøge at opretholde »overherredømme«, når dette overherredømme tydeligvis allerede er fortid, det må vendes, og vi må sætte en helt anden tilgang på dagsordenen, som f.eks. det, vi har diskuteret i næsten tre år nu: En ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som virkelig skal have en helt anden tilgang, stoppe denne geopolitiske konfrontation og gå ind i et samarbejde med den Globale

Majoritet af lande, der helt klart bevæger sig i en anden retning.

Men hvis folk ikke lytter til denne alarmklokke, kan det være for sent for hele menneskeheden.

SCHLANGER: Det andet land, som er i Vestens geopolitiske søgelys, og du er lige vendt tilbage fra en hurtig rejse dertil, hvad var din fornemmelse af at være i Kina? Jeg ved, at du ikke har været der i et stykke tid. Hvordan er situationen der?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har ikke været der i et år, og det interessante er, at hver gang man vender tilbage til Kina, selv om der kun er gået et år, bliver man fuldstændig chokeret over forandringerne til det bedre. Anledningen til, at jeg rejste dertil denne gang, var den internationale fredsdag den 21. september, og jeg deltog i vigtige festligheder i Shandong-provinsen, i Jinan og Weifang. Og det var en ret betydningsfuld konference med folk fra mange, mange lande, som grundlæggende fejrede Kinas bidrag til en helt anden tilgang.

Det bemærkelsesværdige er, at Kina helt klart har fået et gennembrud som det førende land inden for mange, mange fakulteter – jeg har ikke det nøjagtige tal nu, men det er noget i retning af 65 områder, hvor Kina nu er førende inden for ca. 55. Så det er for længst forbi det punkt, hvor intellektuel ejendom skal beskyttes mod Kina, for i mellemtiden er Kina førende! Så Kina var det første land, der landede et rumfartøj på Månens bagside, nu to gange. De har lige afsluttet en meget vellykket mission, hvor de bragte materialer tilbage fra Månens bagside – der har ikke været nogen andre før det. Og på samme måde besøgte vi under denne flere dage lange fejring nogle af de højteknologiske virksomheder, hvor Kina er på forkant med udviklingen inden for optik og forskellige nye teknologier, men også inden for robotteknologi, automatiserede fabrikker og højteknologiske landbrug.

Og jeg kan kun sige, at jeg besøgte Kina første gang i 1971, og jeg tog også ud på landet. Der var ingen mekanisering der; folk var virkelig, ekstremt fattige, praktisk talt på niveau med landene syd for Sahara. Og nu har de et landbrug, som er fuldstændig intelligent, det er integreret med alle former for digitalisering og intelligente teknologier. Der findes absolut intet af den slags i Europa eller USA. Og folk er generelt glade.

Så ideen om, at Kina kun laver propaganda eller sælger en fortælling – Kina {gør}, hvad de siger! De forbedrer livet for deres eget folk, og grunden til, at den kinesiske model er så meget mere attraktiv, er, at de forbedrer livet for folk i hele verden, især i Afrika og de asiatiske lande, og det kommer til udtryk i en helt anden attitude. Nu er det ikke sådan, at Vesten konkurrerer med fortællingen. Vesten tænker stadig, at det er et spørgsmål om fortællingen, mens Kina gør det i virkeligheden og forbedrer livet for så mange mennesker. Så kontrasten kunne ikke være større.

Denne fredsdag, som blev arrangeret af Chinese People's Association for Peace and Development, var en absolut demonstration af, at en anden samarbejdsmodel er mulig, og at det er vejen til fred. Og idéen om fred gennem udvikling er en realitet, som denne nye model virkelig gør synlig for folk.

SCHLANGER: Vi har lige fået en besked fra Bob van Hee; jeg tror, han stadig er folkevalgt i Minnesota, som svar på det, du sagde om Putin. Han sagde: »Putins seneste udtalelser om USA's involvering i leveringen af våben til Ukraine er for mig en perfekt timing til at ruske op i det såkaldte amerikanske lederskabs dumhed.« Han opfordrer til, at der udarbejdes et budskab til vores folkevalgte, så folk kan få deres stemme hørt for at stoppe dette vanvid, og han sagde, at hvis vi udarbejder et sådant budskab, »vil jeg og andre sende det til vores ledere i D.C. for at stoppe dumheden i at være medskyldige i Ukraines involvering i angrebet på Rusland.« Så det er fra en tilhænger i Minnesota.

Helga, du nævnte vigtigheden af den Globale Majoritet, som ses i FN, der går imod USA's og NATO's politik. Der er et spørgsmål her fra en person, der sagde: »Jeg hører dig tale om det Globale Syd, men det Globale Syd er ikke rigtig forenet. Det er ikke stærkt nok. Hvordan skal de kunne tage kampen op mod City of London og NATO?«

ZEPP-LAROUCHE: Det Globale Syd er en meget forskelligartet kombination af lande. De forsøger at skabe et nyt system. Der vil være det årlige topmøde i BRIKS i Kazan i Rusland den 22.-24. oktober. Og selv om jeg ikke har kendskab til planerne for det topmøde, tyder alt på, at der vil blive taget et stort skridt fremad i bestræbelserne på at skabe et andet betalingssystem, et andet kreditsystem, og at alle bestræbelserne på at øge den økonomiske magt i landene i det Globale Syd vil blive bragt et stort skridt fremad.

Nu kunne det være en overraskelse, det kunne være et nyt Bretton Woods, som der tales om i en artikel af Pepe Escobar. Jeg har ikke noget belæg for at tro, at det vil ske; det kunne ske. Under alle omstændigheder tror jeg, at nøglespørgsmålet er, at vi skal overbevise landene i det Globale Nord, i det kollektive Vesten, i det tidligere eller nuværende NATO, om, at de skal samarbejde: Vi kan ikke have en situation, hvor verden bliver delt i to nye blokke, hvor NATO bliver til »Globale NATO« med konfrontation; Mellemøsten på randen af en potentiel regional krig, der kan komme ud af kontrol; situationen i Ukraine absolut på randen af en katastrofe; så flere provokationer i Taiwanstrædet, i Det Sydkinesiske Hav. Vi er nødt til at komme væk fra denne konfrontationskurs, ellers vil en fejltagelse – situationen er så absolut anspændt, at en lille menneskelig fejl, en teknisk fejl, en række uheld, kan gøre en ende på civilisationen! Vi er nået til det punkt.

Så jeg tror ikke, det er et spørgsmål om det Globale Syd mod det Globale Nord.

Jeg tror, at vi er nødt til at nå til et punkt, hvor vi i

Vesten er nødt til at sige, at vi vil samarbejde. BRIKS-landene bevæger sig i den rigtige retning. Kina har helt klart en helt anden tilgang: De tænker på en langsigtet, harmonisk udvikling af alle nationer. De forsøger ikke at opnå overherredømme. Jeg har virkelig studeret dette i et halvt århundrede, og der er absolut ingen måde, hvorpå Kina ønsker at erstatte USA's hegemoni – det er ikke deres hensigt. Og det ville være meget, meget nemt for landene i det kollektive Vesten bare at sige: »Vi vil samarbejde med det nye system, der er ved at opstå«, for vi har problemer nok, som vi skal løse sammen: overvinde fattigdom, underudvikling, skabe et sundhedssystem for hele verden; sørge for, at alle børn har adgang til universel uddannelse. Der er så mange problemer, som bedst løses i fællesskab. Og jeg tror, at det er det absolutte skridt, vi skal tage, og vi har valget: Vil vi have tredje verdenskrig, hvis vi holder fast i denne konfrontation mod Kina, Rusland og dermed det Globale Syd? Eller skal vi gå i retning af at tro, at vi kan løse alle problemer sammen? Og jeg tror, at det er et spørgsmål, hvor alle personligt bliver udfordret til at være med til at skabe løsningen.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om BRIKS-topmødet på vej fra en supporter, der arbejder med afrikanske regeringer og ikke-statslige organisationer. Han sagde, at han har to spørgsmål om BRIKS-topmødet, der finder sted den 22.-24. oktober: »Er det muligt, at de vil være klar til at indføre en ny valuta, for jeg er bange for, at hvis de venter for længe, vil USA og briterne sabotere deres initiativ?« Og for det andet spørger han: »Vil du være der, eller vil Schiller Instituttet have repræsentanter der? Jeg synes, det er vigtigt, at Schiller Instituttet er der for at hjælpe med at forme diskussionen.«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der er bestræbelser på at bevæge sig i retning af en ny valuta, men det er ikke et let spørgsmål. Jeg mener, tænk bare på de fejl, der blev begået i forbindelse med oprettelsen af euroen: For man kan ikke samle

økonomier og lande med helt forskellige økonomiske udviklingsniveauer i én integreret økonomisk og valutamæssig zone uden at skabe massive problemer for dem, der er mindre udviklede. Så det skal være meget omhyggeligt udformet, og jeg ved, at der er nogle fremragende økonomer både i Rusland og i Kina, som lægger en stor indsats i denne opgave.

Så jeg kan kun sige, at hvis man bevæger sig for hurtigt eller for langsomt, så tror jeg ikke, at der er nogen fare på færde. Den eneste fare er, at kræfter i Vesten, som briterne har demonstreret med Keir Starmer's besøg i Washington, at de forsøger at gå efter den militære konfrontation for at kompensere for svagheden i deres økonomi; at indsatsen for at dæmpe det nye økonomiske system vil være på det militære område og bringe os ind i Tredje Verdenskrig: Det er faren...

Nu tror jeg, at Schiller Institutet, {EIR}, helt sikkert vil dække begivenheden. Jeg tror ikke, at vores indsats for at forme, hvad der sker, vil være i Kazan, fordi det vil være et regeringsmøde. Men jeg tror, at vi helt sikkert vil komme med alle mulige løsninger, især ideen om det nye niveau af den nye udviklings- og sikkerhedsarkitektur, som er det, Schiller Institutet promoverer. På samme måde går Kina i retning af det, Xi Jinping har foreslået som det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ, som går i samme retning. Der er en stor samhørighed. Men jeg tror, at vores unikke bidrag er at forsøge at uddanne folk i Vesten om det utrolige potentiale, der ville være, hvis de stoppede deres geopolitiske spektakel – fjernede det fra deres næse – og tænkte i samarbejde på et helt nyt niveau: Tænke på menneskeheden, som den burde være om 100 år, og så bruge den visdom fra fremtiden til at løse problemerne i nutiden.

SCHLANGER: Helga, jeg har to spørgsmål om det delstatsvalg, der fandt sted i søndags, den 22. september, i Tyskland. En skriver: »Efter at Scholz-koalitionen blev knust af vælgerne i tre tyske delstater, hvad så nu? Vente et år på det nationale valg [planlagt til september 2025], eller kan der gøres noget

for at stoppe den skade, de forvolder?» Og det andet spørgsmål var: »Hvor stærk er den ekstreme højrefløj i Europa og Tyskland?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at valgresultaterne i disse tre delstater, Thüringen, Sachsen og Brandenburg, helt klart har ændret den politiske situation i Tyskland. Jeg tror, at det bedste resultat er De Grønnes forsvinden, deres pulverisering. Nogle har sagt, at dette er {Ibykus' kraner}, med henvisning til Schillers digt, hvor de skyldige afslører sig selv og bliver stillet for retten på grund af deres egen manglende evne til at holde forbrydelsen skjult. Nu er den forbrydelse, De Grønne har begået, den fuldstændige ødelæggelse af den tyske økonomi: De fik præsenteret lovforslaget, ledelsen trådte tilbage, og den grønne ungdomsorganisation, ikke alene trådte hele ledelsen tilbage, men de forlod også partiet og antydede, at de vil skabe et nyt parti på venstrefløjen, hvilket betyder, at De Grønne i det mindste for tiden er færdige. Og det er en god ting, for den grønne politik er det, der har været det mest ødelæggende element i ødelæggelsen af den tyske økonomi, bortset fra de geopolitiske faktorer som sabotagen af Nord Stream 2, som i øvrigt også bliver et emne igen. For den russiske efterretningstjeneste har netop udsendt en erklæring om, at de er sikre på, at Nord Stream-rørledningen blev saboteret af briterne og amerikanerne.

Men jeg tror, at med hensyn til valget kan det meget vel være, at den nuværende koalitionsregering ikke holder et år mere. Jeg tror, der er mange faktorer, der spiller ind, og alle disse partier er i oprør. Socialdemokraterne, hvis de beholder Scholz – alternativet ville være forsvarsminister Boris Pistorius, hvilket er endnu værre, fordi han ønsker at gøre Tyskland »krigsparat«. Jeg tror, at Tyskland virkelig har brug for en klar afvisning af krigspolitikken: Denne afvisning er det, der forener AfD, i det mindste delvist, med Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW): Det er et positivt element.

Problemet er, at højrefløjen, det du sammenfatter med

»højrefløj«, er en meget blandet landhandel: Der er mange mennesker, som er ganske fornuftige, som er for alle de rigtige politikker, som afviser NATO's krigspolitik, som er for atomkraft, som er for alle mulige ting, som man kan støtte; men jeg tror, at problemet er, at de har visse meget uheldige elementer i deres parti, som de burde smide ud, og så kunne man arbejde sammen med dem – men indtil videre har de ikke været villige til at gøre det.

Så jeg tror, vi ser en tektonisk forandring, og problemet er, at massemedierne forhindrer folk i at få en idé om alternativet. Hvis man for eksempel spørger almindelige mennesker i Tyskland, hvad de ved om BRIKS, så ved de næsten ingenting. De har ingen idé om, hvilken enorm chance for fremtiden, der opstår der. Tyskland er for eksempel en eksportnation, og det ville være det mest naturlige for Tyskland at samarbejde med voksende markeder. Hvis Tyskland ville deltage sammen med andre lande i BRIKS og forhåbentlig andre europæiske lande og endda USA for at skabe 2-3 milliarder nye produktive job i Afrika, Asien og Latinamerika, ville det være en måde at løse migrantproblemerne på, på en human måde. Afrika vil have 2,5 milliarder mennesker i 2050, og den eneste måde, hvorpå der vil være en positiv fremtid og ikke hundredtusinder af migranter, der kommer til Europa og drukner i Middelhavet eller bliver skubbet af EU's grænsevagter i Frontex på en modbydelig måde, som det er sket indtil nu, ville være, hvis Europa vendte sig om og sagde: »Vi vil samarbejde med BRIKS om at skabe 2 milliarder nye produktive job inden 2050 og hjælpe Afrika med at modernisere sig.« Det ville kræve joint ventures mellem Kina og europæiske nationer og andre nationer rundt om i verden: Og det er den retning, vi skal skubbe det hele i, og så er der håb.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en professor, som sagde: »Med Ukraines beslutning om at slå til dybt inde i Rusland, hvis det sker, og om at opstille atomare missiler i Tyskland, har vi så brug for, at folk i NATO-landene strømmer ud i

gaderne, som de gjorde i kampagnen mod euro-missilerne i 1980'erne?»

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt klart, hvad vi skal opnå, for situationen lige nu er, at alle tegn tyder på krigsforberedelser. Der tales om, at det tyske samfund skal være forberedt på snart at håndtere et meget stort antal sårede, der kommer tilbage fra alle mulige fronter i øst. Røde Kors får endda at vide, at de skal integreres i et sådant system. Det er meningen, at sundhedssystemet i Tyskland skal prioritere de sårede fra de kommende krige – jeg mener, det er sindssygt!

Og heldigvis er der nu flere mennesker, der vågner op til denne fare. Jeg tror, at den næste store demonstration bliver den 3. oktober i Berlin, og det er nødvendigt, at vi virkelig sørger for, at denne demonstration bliver meget, meget stor. Så hvis du har mulighed for det, så hjælp med at opbygge den. Den 28. september vil der være en stor demonstration i USA: Det skal absolut gøres så stort som muligt. Og jeg tror, vi er nødt til virkelig at vække folk: Hvis du kender dine naboer, dine kolleger, så tal med dem om det! Tal med dem, for folk har på en eller anden måde mistet erindringen om de sidste verdenskrige i det 20. århundrede, og de yngre generationer synes at være blevet så påvirket af computerkrigsspil, at de har mistet fornemmelsen af, hvad det betyder, når byer som Dresden bliver jævnet med jorden af massebombardementer, og den elendighed, der fulgte med. På et af de sidste møder i Den Internationale Fredskoalition havde vi besøg af en professor fra Tyskland, som havde boet i Dresden som ung dreng, da bombardementerne fandt sted, og han var meget følelsesladet, da han fortalte om det. Og jeg tror, at den virkelighed skal bringes hjem til folk i dag, for hvis det kommer til en tredje verdenskrig, tror jeg, at der er mange lande, som der ikke vil være noget tilbage af. Og hvis det bliver en global krig, hvilket er meget sandsynligt, når man begynder at bruge atomvåben, vil hele civilisationen forsvinde, da atomkrigen

vil blive efterfulgt af ti års atomvinter.

Og sandsynligheden for, at de mennesker, der tror, at de kan overleve det i deres bunkere, hvilket er en meget lille procentdel af de privilegerede mennesker, tror jeg vil være et mareridt, som ikke vil fungere i virkeligheden: For tanken om, at man kan leve i flere år i en bunker og så komme ud og fortsætte sit liv, er ikke et særlig realistisk perspektiv. Men det er, hvad nogle mennesker diskuterer i disse dage!

SCHLANGER: Vi har to spørgsmål mere om mediespørgsmålet og også anmodninger til dig om at give folk en bedre fornemmelse af, hvordan de skal organisere sig omkring det. Det ene er fra Storbritannien, hvor en person skriver: »Medierne stempler alle, der er imod fortællingen, som >det yderste højre<. Men er der virkelig en 'yderste højrefløj' i Tyskland? Hvad er deres politik?«

Og det andet spørgsmål er fra Pat, som skriver: »Mainstream-medierne kontrollerer en stor del af befolkningen. Hvordan kan sandheden komme til at afsløre det kvælertag? Hvad skal vi gøre for at få sandheden ud til folk?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror først og fremmest, at der er en slags digt af Friedrich Schiller – det er mere som disse par eller {distichon} på tysk – hvor han siger: »Hvis du ikke kan være en helhed, så knyt dig til en.« [Og jeg tror, at det er sandt, for hvis man kun er et individ, føler man sig næsten hjælpeløs over for det, vi står over for. Derfor bør du i morgen deltage i mødet i Den Internationale Fredskoalition: Det er et forsøg på at forene den internationale fredsbevægelse, som vi har været i gang med i over et år nu – i morgen er det 69. møde i træk, hvor vi mødes hver fredag, og vi er vokset ganske støt. De sidste par møder har vi haft mere end 1.000 deltagere online, og så har tusindvis af andre set videoen bagefter. Og hver uge diskuterer vi, hvad vi skal gøre. Og jeg tror, at en af de tidligere spørgere spurgte: »Hvorfor sender I ikke et budskab ud?« Måske vil vi præsentere et kort budskab i morgen, så folk har noget at bevæbne sig med, så de kan ringe til de

folkevalgte, bruge sociale møder, tale med alle deres slægtninge, kolleger og venner: Få dem mobiliseret, for vi befinder os virkelig i et utroligt farligt øjeblik, og jeg tror, at til sidst – jeg er ret sikker på, at kontrollen over medierne smuldrer. Det faktum, at vi i Tyskland havde disse valgresultater, hvor to partier, FDP Liberale og De Grønne, blev pulveriseret, og dybest set udtrykker befolkningen deres bekymring med en klar erklæring mod krigen.

Så det er ikke umuligt. Men jeg vil sige, at det mest umiddelbare, du kan gøre, er at slutte dig til Den Internationale Fredskoalition (IPC) i morgen; fortæl alle dine venner om det, vi vil igen have en ekstraordinær kombination af talere. Så vidt jeg ved, er der ingen platform, som mødes regelmæssigt med udveksling af synspunkter på så højt et niveau, altid om dagens emner. Og du kan være sikker på, at vi i morgen udførligt vil diskutere konsekvenserne af, at Rusland har ændret sin atomare doktrin som reaktion på NATO's politik. Og jeg tror, at det er noget, der vil trænge igennem til befolkningen, fordi vi nu er ved at nå et punkt, hvor der næsten ikke er nogen vej tilbage – men ikke endnu: Så der er stadig tid til at gøre noget.

SCHLANGER: I den forbindelse har vi lige fået en besked fra en person, som sagde: »Min ven sagde til mig, at jeg skulle melde mig til Den Internationale Fredskoalition i sidste uge. Jeg var skeptisk. Jeg har altid troet, at LaRouche-bevægelsen var noget marginal, og at ideen om at tage den internationale kamp op var noget håbløs. Men jeg er glad for, at min veninde blev ved. Hun har bedt mig om at komme med i ugevis. Jeg kom med: Det var utroligt!« Og hun skriver: »Jeg opfordrer alle til at deltage i opkaldet og blive aktive.«

Opkaldet finder sted kl. 11 østkysttid i morgen. Og jeg tror, at det viser, at folk bliver berørt af det, vi gør. Situationen er under forandring, der er et vakuum for reel diskussion på grund af mediernes rolle, men det er det, vi gør – vi ændrer det.

Så, Helga, har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUICHE: Nej, men dette er helt klart det farligste øjeblik i verdenshistorien nogensinde. Og i stedet for at gemme sig og tænke, »hvordan kan jeg bevare mit privatliv«, som under Anden Verdenskrig, hvor de mennesker, der forsøgte at undgå krigen, endte med at blive ramt, fordi det endte med, at der ikke var noget sted at gemme sig. Og faren for en tredje verdenskrig er helt sikkert, at der ikke er noget skjulested! Så mobiliser det positive billede, du har af menneskeheden, og handl ud fra kærlighed til menneskeheden. For det, der motiverer mig stærkest, er tanken om, at hvis vi ikke løser dette problem, så vil alle de smukke ting, der er blevet skabt af generationer før os, gå tabt: Beethovens og andre komponisters musik; poesien fra alle de smukke digtere rundt om i verden vil være blevet komponeret for ingenting. Og det ville være en skam!

Så det er virkelig noget, man skal mobilisere i sig selv for at have styrken til at være en del af løsningen og stoppe dette og skabe en bedre verdenssituation med en ny økonomisk verdensorden ved at samarbejde med BRIKS-landene, for det ville være den nemme udvej.

SCHLANGER: Nå, Helga, jeg ved, at du er træt af jetlag og lige er kommet tilbage fra din rejse. Men tak, fordi du er med os i dag. Og igen, alle bør være med i morgen kl. 11.00 østkysttid. Du kan registrere dig og få linket på Schiller Instituttets hjemmeside. Så indtil i morgen, Helga, vi ses senere.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses i morgen!